

dd-niî A. Daveluy și L. Quicherat îlă traducă prin «a s'affla 'ntr'ua mare hirtópă»: être dans un grand embarras. (1) Aci nu mă mai deosebescă de d-loră, căci acesta'î e adevăratulă înțelesă.

Cine, la noi, cine n'a auđită povestea flăcăului care, printr'ună mare norocă și cu multă isteciune, isbutise s'apuce de urechi p'ună lupă năprasnică, ce sta gata s'elă înhațe? Băiatulă, cam veselă cam cu frica 'n sînă, strigă pe tată-săă: — «Vino, măi, tată c'amă prinsă lupulă de urechi!»! Eră bătrânulă, care 'și vedea d'altelă: — «Ci lasă'lă la pustia sē se ducă de unde a venită!»! — «L'ași lăsa, taică, d'elă nu mă mai lasă elă pe mine!»!

Aceiași poveste se găsesce și 'ntr'ună basmu francesă, publicată d'ilele acestelă, (2) cu deosebire că tatălă lui *Jean bout-d'homme* nu 'î-a măi đisă s'elă lase, ci l'a doborătă cu toporulă.

Ast-felă «*A trage pe draculă de cōdă*» s'a-sēmēnă măi multă cu «*A ținē lupulă de urechi*», în înțelesă d'a se băga singură în încurcătură ș'a o păți, de cātă cu «*Tirer le diable par la queue*» cu 'nsemnarea «*d'a lăscra pe capete pentru căștigarea vieții*». Popórelă, dup'ale loră felurite firă, schimbă celă împrumutate și le amestecă unelă cu altelă după 'mprejurărilă și loculă unde trăiescă, dup'ale țerii produceri, după tăria sēă slăbiciunea propriei loră gândiri.

(1) LIVRE DES PROV. FRANC. par De Lincy, pag. 677.

(2) LA MĒLUSINE, revistă de mitologiă, literatură poporară, tradițiunii și moravuri, redactată de dd. Gaidoz și Rolland (Paris 1877) No. 2, din 20 Ianuariu, pag. 42.